

Ερμηνεία στην εξαήμερη Δημιουργία - Λόγος Θ΄ (Άγιος Νεόφυτος ο Έγκλειστος)

/ [Πεμπτουσία](#)

Σχετικός με τον Αδάμ και την Εύα και το πόσο διέμεναν στον Παράδεισο και για τον Κάιν και τον φόνο του Άβελ και για το ότι πορνεία είναι κάθε αμαρτία που χωρίζει από το Θεό.

Έχω υποστεί όχι άσχημη ήττα, όπως φαίνεται, αφού ασχολούμαι με τα ιερά μυστήρια κι εξερευνώ και παρουσιάζω τα μυστικά τους. Διότι ήθελα να συντάξω έξι λόγους μόνον, που αναφέρονται μόνο στη δημιουργία του κόσμου. Αφού τους έγραψα με ευκολία και τη βοήθεια του Θεού, μου ήλθε ο λογισμός, μου δόθηκε και κάποια χάρις του θείου Πνεύματος, να συγγράφω κι άλλους δέκα λόγους και να επεκτείνω το βιβλίο σε δεκαέξι λόγους, επειδή δεν είναι δίκαιο να προσπεράσω την έβδομη μέρα κι αυτά που σχετίζονται με τον πρωτόπλαστο και τον παράδεισο και τα γεγονότα που συνέβηκαν στους πρωτόπλαστους μέσα σ' αυτόν και να

Αφού

νόμισα, λοιπόν, ότι αυτή η σκέψη είναι σωστή κι έγγραφα και για την έβδομη μέρα και τον παράδεισο και τους πρωτόπλαστους στον έβδομο λόγο και τον όγδοο, φτάνοντας στον έννατο λέμε τα εξής: “Αδάμ δε έγνω Εύαν την γυναίκα αυτού και συλλαβούσα έτεκε τον Καιν» (Γεν. δ΄,1). Ας τ΄ ακούνε αυτοί που βλασφημούν λέγοντας ότι το δένδρο ήταν η γυναίκα κι ότι ο Αδάμ είχε μαζί της συζυγικές σχέσεις μέσα στον παράδεισο. Όμως η Γραφή μαρτυρεί ότι είχε μαζί της συζυγικές σχέσεις μετά την εξορία από τον παράδεισο και ίσως ούτε ευθύς μετά την εξορία, αλλά και μετά από πολύ χρόνο, διότι τα επιτίμια που δέχτηκε από το Θεό και η αποπομπή του από τον παράδεισο δεν του επέτρεπαν να προχωρήσει σε φιλήδονες πράξεις. Στον παράδεισο, όμως, ζούσαν απαθώς σαν άγγελοι και σ΄ αυτή την κατάσταση έμειναν εφτά μήνες, από το Μάρτιο μέχρι το Σεπτέμβριο και μετά, αφού πέρασαν προς τη φθορά με την απάτη του όφεως, τότε φθάρηκαν μαζί τους και τα φυτά. Και λόγω της φθοράς και της εξορίας του άρχοντά τους έχασαν τα φύλλα τους, λες και τους κούρεψαν το κεφάλι και μέχρι τώρα, επειδή υπόκεινται στην ίδια κατάσταση, αρχίζουν να πληθαίνουν τα φύλλα τους κατά το Μάρτιο, ενώ κατά το Σεπτέμβριο αρχίζουν να τα ρίχνουν.

Το δένδρο, όπως φανερώνει η συνέχεια των πραγμάτων, ήταν συκιά στο μέσον του παραδείσου. Ο καρπός της μέχρι τώρα είναι πολύ καλός για να τον φάει κανείς, κι απ΄ όλους τους καρπούς τρώγεται άπληστα απ΄ όλους τους ανθρώπους. Η γυναίκα

ήταν γυναίκα που προήλθε από την πλευρά του Αδάμ
“και συλλαβούσα έτεκε τον Κάιν και είπεν εκτησόμην άνθρωπον διά του Θεού»
(Γεν. δ',1) όχι απλώς μέσω της φυσικής οδού, αλλά διά του Θεού, που είναι ο
δημιουργός της φύσεως. “Και προσέθηκε τεκείν τον αδελφόν αυτού, τον Άβελ”
(Γεν. δ',2).

(Συνεχίζεται)